

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 37-1908)

Originalt emne

Marselisborg

Skovene

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 9. april 1908](#)
- 2) [Byrådsmødet den 16. juli 1908](#)
- 3) [Byrådsmødet den 12. november 1908](#)
- 4) [Byrådsmødet den 19. november 1908](#)
- 5) [Byrådsmødet den 26. november 1908](#)
- 6) [Byrådsmødet den 3. december 1908](#)
- 7) [Byrådsmødet den 3. december 1908](#)
- 8) [Byrådsmødet den 12. december 1908](#)
- 9) [Byrådsmødet den 28. januar 1909](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 9. april 1908 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 37-1908)

Indstilling fra Skovudvalget

om Terrænets og Vejforholdenes Ordning ved den

ny Pavillon ved Varna til et Beløb af 15000 Kr., hvorefter den samlede Overslagssum for Pavillonens Bygning og Anlæg vil forøges med 5000 Kr. Sammen med Indstillingen fulgte til Efterretning for Raadet Planer og Tegninger over Pavillonen, saaledes som disse nu er

nærmere udarbejdede.

Formanden anbefalede Indstillingen, der

- selv om den gik lidt videre end oprindelig tænkt - til Gengæld ordnede Vejforholdene fra den projekterede Pavillon og hen til Langballes Villa.

Vestesen erkendte, at den foreslaaede Vej havde den store Fordel, at den ledede Færdselen bort fra den nuværende Vej, der nok kunde siges at forstyrre det Liv, der vilde udvikle sig ved Pavillonen; men det maatte dog vel saa være Tanken, at den gamle Vej skulde nedlægges uden for Cyklister og Fodgængere. Paa Grund af det store Beløb maatte han dog nære nogen Betænkelighed ved at følge Indstillingen, tilmed da der - naar man helt vilde ordne Vejforholdene - syntes at være endnu noget at ordne ved det gamle Skovløberhus, som med ringe Bekostning nok kunde fjernes. Desuden var det vanskeligt at tage Stilling til Bevillingen af de 15000 Kr., før man vidste, hvor man var henne, idet der aldeles ingen Sikkerhed forelaa for, at Bekostningen ved Pavillonen blev holdt indenfor Overslaget. Belysningssspørgsmaalet stod tilmed hen endnu, og det kunde dog blive ret kostbart, hvis Udvalget tænkte paa at indlægge Elektricitet. Idet han ytrede sin Betænkelighed ved, at man allerede paa det nuværende Stadium maatte gaa til en Overskridelse, spurgte han, om Vejen ikke, da den kun var en Skovvej, kunde gøres noget lettere.

Jakob Jensen oplyste, at Sagen om Varnapavillonen kun forelaa igen, fordi Udvalget havde taget de ved Pavillonens Vedtagelse faldne Udtalelser angaaende Muren udenom Anlægget til Følge. Spørgsmaalet var altsaa i Virkeligheden nu, om man ønskede den engang vedtagne eller den nu fremlagte Plan. Efter hans Mening var den sidste Plan langt smukkere end den med Muren og gjorde tilmed Vejforholdene mere tiltalende for de spadserende. En Udvidelse af Vejen vilde desuden alligevel være nødvendig og var ikke medtaget i det forrige Forslag, saa denne Udvidelse plus Stenmuren vilde blive dyrere end det nu foreslaaede Anlæg, hvorefter der vilde blive en udmærket smuk Opkørsel til Pavillonen. Udvalget havde tænkt Pavillonen oplyst som de andre Skovpavilloner, altsaa ved Lamper, ligesom det ogsaa havde ment Vandforsyningen ordnet paa almindelig Maade. Disse Spørgsmaal forelaa forøvrigt ikke nu. De tidligere Udtalelser om Forbedring af Bygningen var taget til Følge, og han skulde derfor anbefale Forslaget til Vedtagelse, da man i modsat Fald fik Pavillonen og Anlægget i den engang vedtagne Skikkelse.

Filténborg meddelte, at Udvalget, dåden nuværende Vej var for smal, var kommet ind paa

at lade Kørebanen gaa ovenom og kun benytte den gamle Vej som Cykle- og Gangsti. Selv om Pavillonen ikke var kommet, maatte der gøres noget alligevel, saa Vejanlægget maatte nærmest betragtes som en Udgift paa Skoven. Skovfogedhuset var Bolig for Skovfogeden og kunde altsaa ikke fjernes, uden at der blev bygget andet Steds, men forøvrigt vilde dette Spørgsmaal vel blive taget op til Drøftelse ved Konkurrencen om Marselisborgterrænets Udnyttelse. Han kunde i alle Maader anbefale Indstillingen, hvorefter der tillige vilde skaffes en udmærket Holdeplads.

Nørgaard takkede Udvalget, fordi det havde taget saa meget Hensyn til de faldne Udtalelser. Planen maatte nu kaldes meget forbedret, og Publikum vilde nu komme til at sidde anderledes hyggeligt og godt end efter den forrige Plan. Han var overhovedet ingen begejstret Tilhænger af Pavilloner, men da man nu engang havde vedtaget at bygge en Varnapavillon, gjaldt det om at faa den udført paa bedste Maade. Han troede, Udvalget havde Ret i, at den Merudgift, der nu var foreslaaet, i Virkeligheden maatte ud alligevel, da en Udvidelse var nødvendig. Skovfogedboligen maatte ikke gerne fjernes, da Indkørselen gennem dens Gaard var ganske hyggelig og køn, men det maatte kunne paalægges Skovfogeden at ordne Forholdene noget bedre end nu. Han kunde anbefale Indstillingen.

Formanden bekræftede, at Udvalget tænkte sig den nuværende Vej forbeholdt Fodgængere og Cyklister, Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. juli 1908 - side 24

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 37-1908)

Forslag fra Skovudvalget om Ordning af Tilkørselen til Pavillonen ved Varna.

Magnus Nielsen syntes, at Vejen burde lægges lidt højere oppe, saaledes at der mellem de to Veje kunde lægges to Villaparceller. Mellemrummet mellem Vejene var nu paa det smalleste Sted kun 30 Alen.

Filtensborg mente, at man godt kunde vedtage Forslaget nu, idet den sidste Del af Vejens Retning nok alligevel kunde ændres om et halvt Aars Tid, naar Forslaget om hele Arealets Udnyttelse forelaa.

Rahr ansaa det for rigtigst, at Vejen blev lagt udenom Skovfogedboligen. Meningen var vel forhaabentlig, at den nuværende Vej senere skulde nedlægges.

Magnus Nielsen gjorde opmærksom paa, at Parcellerne vilde blive dobbelt saa dybe, som der var Brug for, hvis den nuværende Vej blev vedlagt. Dersom den ny Vej derimod blev lagt lidt højere oppe, vilde der blive mere Areal mellem de to Veje.

Jakob Jensen kunde anbefale Vejen i den sidste Ændring. Den nuværende Vej vilde sikkert blive en Sti, og Arealet var ikke større, end at man havde Raad til at beplante det. Efter Forslaget vilde Indkørselen blive meget smuk og bekvem, og man kunde dog ikke blive ved at bibeholde Kørevejen gennem Skovfogedboligen.

Forslaget vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 12. november 1908 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 37-1908)

Indstilling fra Skovudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage Leveringen af Varmeanlægget til Varnapavillonen til Firmaet Bruun & Sørensen for 6037 Kr., og Varmtvandsforsyningsanlægget, hvis man bestemte sig for et saadant, til L. Christensen, Volden.

Samuelson troede det uheldigt at dele Entreprisen, da de to Arbejder let kunde komme i Konflikt med hinanden. Det rigtigste vilde være at lade een Mand overtage det hele, og gjorde man det, var Christensen den billigste. Der burde i Konditionerne været gjort opmærksom paa, at man ønskede Tilbud paa to Kedler, som helst ikke burde være lige store.

Jakob Jensen skulde indrømme, at det maaske var en Fejl, at Arbejdet ikke var udbudt med to Kedler, men der var i alt Fald givet Tilbyderne Lejlighed til at komme med Forslag derom. To Firmaer kunde meget godt overtage Arbejdet, da dette jo kunde udføres til forskellig Tid, og da det slet ikke vilde behøves, at begge Hold Ledninger lagdes samtidigt.

Filtenborg foreslog Indstillingen sendt tilbage til Udvalget.

Vestesen mente nok, at Arbejdet kunde deles af to Firmaer, og spurgte, om Opvarmningen

ikke billigst skete ved Kakkelovne.

Mikael Johansen fandt det rigtigst at følge Hr. Filtenborgs Forslag om at sende Sagen tilbage til Udvalget.

Nørgaard spurgte, om Udvalget havde taget bestemt Standpunkt til, om der skulde Varmtvandsforsyningsanlæg eller ej, for skulde der ikke det, var Sagen dermed i Orden.

Formanden meddelte, at Udvalget ansaa det for givet, at der skulde et saadant Anlæg.

Jakob Jensen fremhævede, at skulde der Kakkelovne, skulde der flere Skorstene, og de vilde næppe blive nogen Pryd. Den store Veranda skulde opvarmes, og det lod sig ikke godt gøre ved Kakkelovne.

Samuelson fandt det heldigt, at Ledningerne, da de skulde ligge samme Sted, blev isoleret sammen.

Jakob Jensen fandt det underligt at høre nogen udtale sig saaledes, da Ledningerne netop burde isoleres hver for sig, saaledes at de kunde repareres hver for sig.

Samuelson havde selvfølgelig ikke ment, at Ledningerne skulde i een Insolation.

Indstillingen gik tilbage til Udvalget.

Efter Indstilling af Skovudvalget overdroges Blikkenslagerarbejdet ved Varnapavillonen efter afholdt Licitation til Blikkenslager P. Hansen for 1860 Kr.

Uddrag fra byrådsmødet den 19. november 1908 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 37-1908)

Indstilling fra Skovudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage hele Centralvarmeanlægget i Varnapavillonen til Fabrikant Christensen, Volden.

Formanden meddelte, at Udvalgets Flertal ansaa det for uheldigt at dele Arbejdet, og skulde dette bortgives samlet, var Christensen den billigste, hvorfor Flertallet anbefalede at tage imod hans Bud.

Jakob Jensen kunde ikke se andet, end at Arbejdet udmærket kunde deles. Dertil kom, at han overhovedet ikke vilde gaa med til at overdrage Christensen Anlægget.

Formanden troede ikke, Arbejdet kunde deles, og mente, at man ogsaa burde have Varmtvandsforsyningsanlægget.

Simonsen oplyste, at Christensen havde været hos ham og fremsat den Insinuation, at Ordlyden i Bruun & Sørensens Tilbud ikke var den samme, da Tilbuddet kom for Byraadet, som da det blev aabnet. Hvis det var rigtigt, var Sagen meget betænkelig, men var det usandt, burde Paastanden slaas alvorligt ned.

Jakob Jensen havde den bestemte Opfattelse, at der intet var forandret i Tilbuddet.

Nørgaard kunde ikke begribe, hvorledes en mulig Forandring kunde være foregaaet.

Simonsen oplyste, at Christensen paastod at kunne bevise sin Paastand. Hvis denne var urigtig, kunde Taleren ikke stemme for, at Christensen fik Arbejdet.

Jakob Jensen ønskede Sagen udsat, saa Stadsingeniøren og Christensen kunde blive tilkaldt til Møde med Udvalget.

Filtensborg mente ikke, der var Anledning til at foretage noget, da Udvalget indstillede det billigste Tilbud.

Formanden ansaa det for rigtigst at undersøge Sagen, da der var Medlemmer, som ikke vilde stemme for Indstillingen, hvis Christensens Paastand var urigtig.

Sagen udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 26. november 1908 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 37-1908)

Indstilling fra Skovudvalget angaaende Licitationsstilbud paa Levering og Anbringelse af et Centralvarmeapparat i Pavillonen ved Varna.

Formanden erindrede om, at der i sidste Møde forelaa Indstilling fra Udvalgets Flertal om at overdrage hele Anlægget til Fabrikant Christensen, Volden. Der fremkom da fra Hr.

Simonsen Oplysning om, at der efter Hr. Christensens Sigende skulde være foregaaet væsentlige Misligheder med Hensyn til det af Bruun & Sørensen indgivne Tilbud. Sagen var derefter blevet nærmere undersøgt, og Fabrikant Christensen havde formuleret sin

Beskyldning i en Skrivelse, hvoraf det fremgik, at Ordet "støbte" samt en Beskrivelse af, hvorfor støbte Kedler maatte foretrækkes, efter Licitationstilbudenes Aabning var indgaaet i Bruun & Sørensens Tilbud. Udvalget forelagde Beskyldningen for Stadsingeniøren, der bestemt protesterede imod, at noget saadant skulde have fundet Sted, men som tillige oplyste, at der var givet baade Christensen og Bruun & Sørensen Lejlighed til at fremkomme med nærmere Oplysninger, hvilket begge Firmaer ogsaa havde benyttet sig af. Efter Udvalgets Opfordring blev Bruun & Sørensens Kopibog derefter fremlagt, og i den fandtes meget rigtig det indgivne Tilbud paa det rigtige Sted og i samme Skikkelse, som det var indgivet. Udvalget ansaa det derfor for bevist, at der ikke forelaa nogen Forfalskning eller Underskydning. Spørgsmaalet var saa, hvilket Tilbud, man skulde antage. Til Christensens Undskyldning kunde det i nogen Grad anføres, at det ikke var modbevist, at Ordene ved Tilbudenes Aabning var faldet saaledes som af ham paastaaet, skønt der naturligvis ikke paa saa løs en Udtalelse var tilstrækkelig Grund for Christensen til at fremkomme med saa graverende en Insinuation, og Taleren var derfor nærmest tilbøjelig til alligevel at overdrage Christensen Arbejdet, da Christensens Tilbud var det laveste, og da man ved den Fremgangsmaade vilde undgaa ikke saa lidt Vrøvl.

Jakob Jensen syntes, at det, at Christensen fastholdt sin Sigtelse, der efter det oplyste var fuldstændig grundløs, og som var en meget stor Fornærmelse mod Stadsingeniøren, var tilstrækkeligt til, at hans Tilbud ikke burde antages. Funktionærerne havde Krav paa at blive beskyttet mod saadanne haarde Krænkelser, saa det kunde kun siges at være en mild Straf for Christensen kun at miste Arbejdet.

Nørgaard gjorde opmærksom paa, at det var tvivlsomt, om Christensen havde faaet Arbejdet, selv om de urigtige Beskyldninger ikke var blevet fremsat. Da dertil nu kom, at Christensen havde opført sig saa gement, som Tilfældet var, burde hans Tilbud ikke modtages. Christensen kunde have henvendt sig til Formanden og faaet Sagen undersøgt, inden han anmodede om at faa Beskyldningen offentlig frem.

Formanden kunde godt forstaa Hr. Nørgaards Ræsonnement, men maatte dog erindre om, at der sidst forelaa Indstilling om at give Christensen Arbejdet.

Nørgaard erindede om, at der i sidste Møde var faldet Udtalelser imod at give Christensen Arbejdet.

Simonsen tvivlede ikke om, at Christensen om end vel nok i god Tro havde brugt altfor stærke Udtryk. Det syntes altsaa dog, som om der ikke havde været nogen nærmere

Beskrivelse af Kedlerne i Bruun & Sørensens Tilbud, men at Firmaet senere havde faaet Lejlighed til at indgive en saadan. En saadan Forretningsgang var lidt uheldig og kunde i visse Tilfælde let føre til uheldige Forhold. Da Stadsingeniøren skulde kontrollere Arbejdet, og da man efter det passerede kunde gaa ud fra, at denne Kontrol vilde blive saa effektiv som mulig, kunde der ikke være nogen Betænkelighed ved at give Arbejdet til Christensen. Spørgsmaalet om at øve Justits overfor Christensen var nærmest en Følelsessag, men hvis det var rigtigt, at Bruun & Sørensen havde faaet Lejlighed til nærmere at motivere deres Tilbud efter dettes Indgivelse, syntes det dog urigtigt at dømme Christensen. Til Hr. Nørgaards Udtalelse om, at Christensen havde anmodet om at faa Beskyldningen offentlig frem, skulde Taleren, hvis Hr. Nørgaard sigtede til ham, gøre opmærksom paa, at Christensen ikke havde anmodet ham om at bringe Sagen frem.

Samuelson indrømmede, at det var en meget grov Sigtelse, Christensen var fremkommet med, og udtalte, at han aldrig havde troet paa den, men efter Stadsingeniørens Udtalelser ved Tilbudenes Aabning havde Christensen dog nogen Ret til at tænke, at et eller andet var foregaaet, og nogen Grund til at komme med Sigtelsen. Det syntes derfor at være en temmelig haard Straf ikke at give Christensen Arbejdet, som han sikkert vilde udføre lige saa godt som Bruun & Sørensen.

Müller mente, at Stadsingeniøren havde set paa Sammenligningslisten, hvorpaa Ordet "støbte" syntes at være tilføjet senere. Da Christensens Skrivelse imidlertid kun var bygget paa en mundtlig Udtalelse under Licitationen og ikke paa noget skriftligt, kunde Christensen absolut ikke være berettiget til at fremkomme med saadanne Udtalelser, som han havde gjort.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at Sammenligningslisten maatte være udarbejdet efter Tilbudenes Aabning. Det var ikke Hr. Simonsen, men et andet Medlem, Christensen havde anmodet om at bringe Beskyldningen frem. Christensen havde endog været saa vidt, at han havde villet have Beskyldningen frem i Bladene. Det var sædvanlig Fremgangmaade, at man indhentede nærmere Oplysninger fra de bydende, særlig i Tilfælde som nærværende, hvor de bydende kunde komme med Særforslag, og iøvrigt var Forespørgselen ogsaa rettet til Christensen. Naar Hr. Simonsen mente, at Stadsingeniøren efter det forefaldne vilde føre en meget effektiv Kontrol med Christensens Udførelse af Arbejdet, kunde det dog bemærkes, at den effektive Kontrol kunde blive udlagt som Forfølgelse fra Stadsingeniørens Side, saa ogsaa af den Grund vilde det være uheldigt at

give Christensen Arbejdet.

Filtensborg fandt Beskyldningen meget grov og havde størst Sympati for at give Bruun & Sørensen Arbejdet, men kunde dog, da Christensen var den billigste, gaa med til at give ham Arbejdet, skønt han ikke fortjente det.

Mikael Johansen meddelte, at det var ham, som havde afleveret Christensens Brev, der iøvrigt var en Del mildere end Christensens Udtalelse. Beskyldningerne var absolut ikke bevist, men paa den anden Side var Indholdet af Christensens Brev heller ikke benægtet. Skønt han i Grunden helst saa, at Bruun & Sørensen fik Arbejdet, vilde han dog, da Christensens Tilbud var det laveste, og Christensen altsaa vilde være diskvalificeret, hvis han ikke fik Arbejdet, og da Stadsingeniøren sagde, at begge Tilbydere godt kunde udføre Arbejdet, henstille, at Christensen fik Arbejdet.

Vestesen antog, at der forelaa en Misforstaaelse, idet den Ingeniør, der havde spurgt om, hvilke Kedler der mentes, maaske havde ønsket Firmamærket oplyst. Christensen havde ogsaa henvendt sig til ham, men han havde bestemt fraraadet ham at komme frem med det, der stod i Skrivelsen. Dette Raad havde Christensen ikke fulgt og havde derved højst urigtigt bygget sit Angreb paa en anden Licitants Spørgsmaal. Stadsingeniøren kunde jo have fuld Ret i det af ham givne Svar paa dette Spørgsmaal. Hvis Christensen fik Arbejdet, vilde han opfatte det, som om det var lykkedes ham ved sin Kampagne at tiltvinge sig Arbejdet, og Stadsingeniøren kunde ikke andet end føle sig ilde berørt.

Nørgaard mente, med Hensyn til Kontrollen, at det vilde være pinligt for Stadsingeniøren at gribe ind, da Christensen saa straks kunde udlægge det som Hævn. Man skyldte Stadsingeniøren en Oprejsning, hvorimod man ikke skyldte nogen at motivere Arbejdets Overdragelse, da det var offentlig Licitation. Efter det foreliggende kunde man ikke betro Christensen Arbejdet.

Simonsen kunde udmærket godt forstaa Hr. Jakob Jensens Synspunkt og skulde gerne indrømme, at der kunde ligge noget i den Betragtning, at en effektiv Kontrol vilde blive opfattet som Hævn. Hvis Stadsingeniøren derfor i mindste Maade skulde se en Tilslutning fra Byraadets Side til det uberettigede Angreb, hvis Christensen fik Arbejdet, kunde han ikke stemme for, at dennes Tilbud blev antaget.

Jul. Andersen syntes, det vilde være en meget mild Straf ikke at overdrage Christensen Arbejdet, da Sigtelsen var i høj Grad gemen og ogsaa kunde være rettet mod andre

Personer end Stadsingeniøren. Desuden havde Christensen haft god Lejlighed til at give Stadsingeniøren en Undskyldning, men det havde han ikke gjort. Taleren kunde ikke stemme for at give Christensen Arbejdet.

Filtenborg troede ikke, Stadsingeniøren vilde føle sig ilde berørt, hvis Christensen fik Arbejdet; men at Stadsingeniøren følte sig hævet over Sigtelsen, forandrede naturligvis ikke Sagen.

Samuelson anbefalede at modtage Christensens Tilbud, hvad ikke kunde blive nogen Ydmygelse for Stadsingeniøren. Desuden var det nærmest Stadsingeniørens Folk, der kom til at føre Tilsynet.

Jakob Jensen mente, at det var Stadsingeniøren, der kom til at bære Ansvaret for Kontrollen.

Formanden fandt det sandsynligt, at det var gaaet til, som Hr. Vestesen forklarede. Derimod kunde han ikke se, at Hr. Vestesens Udtalelse om, at Christensen kunde antage at have tiltunget sig Arbejdet ved Kampagnen, havde noget paa sig. Han skulde indrømme, at den første Følelse bød ikke at give Christensen Arbejdet, men dette Standpunkt kunde dog næppe fastholdes, naar man erindrede, at Forholdet vilde være det samme for Fremtiden.

Jakob Jensen slog fast, at det var paa Grund af den første Indstilling, den om at dele Arbejdet, at Christensen havde aabnet Kampagnen, saa Christensen vilde sikkert tro, at han ved denne havde forandret Sagernes Stilling, hvis han fik Arbejdet, hvilket Stadsingeniøren utvivlsomt vilde tage sig meget nær. Naar der var gaaet nogen Tid, og Stadsingeniøren saa, hvilken Tillid Byraadet viste ham, kunde der ikke være noget i Vejen for at antage Christensen til et andet Arbejde.

Mousten kunde ikke se nogen Anledning til vedblivende at sende Stadsingeniøren Referatet af de lukkede Møder.

Nørgaard mente, at dette vedblivende var nødvendigt, da Stadsingeniøren fik med mange af de Sager at gøre, der blev behandlet i de lukkede Møder.

Arbejdet overdroges til Bruun & Sørensen.

(J. Nr. 37-1908)

Den foreliggende Indstilling fra Skovudvalget angaaende Vilkaarene for Udlejning af den ny Pavillon ved Varna vedtoges

Uddrag fra byrådsmødet den 3. december 1908 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 37-1908)

Indstilling fra Skovudvalget om Bevilling af 10000 Kr. til forskellige Jordarbejder m. m. ved Varnapavillonen.

Formanden meddelte, at det, da Pavillonen nu kom til at ligge saa højt, vilde være nødvendigt at foretage betydelige Jordarbejder, dels for at skaffe Pavillonen saa smuk en Beliggenhed som muligt, dels for at aabne Udsigten over Bugten. Udvalget indstillede, at Beløbet, 10000 Kr., blev bevilget, og at Arbejdet udførtes efter den vedlagte Tegning, hvorefter der vilde blive to Terrasser med Serveringsplads til et Par Tusinde Mennesker.

Magnus Nielsen henstillede, om der ikke kunde ske Nedsættelser et eller flere Steder. Den Slags Hegn, som her var projekteret, hørte ikke hjemme ved Skovpavilloner, hvor det netop gjaldt om at nærme sig Naturen saa meget som muligt. Desuden skulde man vænne Folk til selv at frede om Anlægene. De svære Granitsætninger kunde sikkert ogsaa spares. Alt i alt kunde det nok nedsættes til det halve.

Jakob Jensen var enig i, at det var mange Penge, men vilde dog fraraade Hr. Magnus Nielsen at holde fast ved Forslaget om Hegnet, da Terrænet om Pavillonen var en Festplads, og Terrasserne altsaa let vilde blive traadt ned, hvis der ikke var Hegn. Granitsætningerne var nødvendige for at dække Terrasserne ved Trapperne.

Nørgaard syntes nok, at det var en Mængde Penge, der vilde medgaa, hvis der skulde ofres 10000 Kr. ud over den Sum, som oprindelig var tænkt. I hvert Fald maatte da det oprindelige kunne spares,

Formanden forstod ikke Hr. Magnus Nielsens Udtalelser om at spare Halvdelen, om det var

Halvdelen af Anlægget, der skulde skæres væk, eller om, hvad han maatte antage, det var Beløbet, der skulde reduceres. Der var ikke tænkt paa egentligt Hegn, men Skellinier mellem Terrasserne vilde blive absolut nødvendige. Han havde intet imod at udsætte Sagen for at se, om der kunde spares noget, hvad han dog ikke troede.

Magnus Nielsen havde ikke talt om at skære noget væk, men kun om at nedsætte Beløbet til det halve, hvorefter vedkommende Anlægsarkitekt selvfølgelig maatte regne. I den oprindelige Plan var der projekteret et højt Hegn, som han havde tænkt var indbefattet i det vedtagne Overslag.

Vestesen kunde i nogen Grad dele Hr. Magnus Nielsens Betænkeligheder og var overrasket over, at der nu forlangtes saa stort et Beløb til Arbejder, der maatte antages at være medtaget i første Overslag. Indstillingen gav ham Anledning til at spørge, om der vilde komme mere, og om Beløbene til Vandforsyning og Belysning var medtaget. Fremtidig vilde det sikkert være bedst, at den Slags Overslag passerede de tekniske Udvalg, for at man kunde være sikker paa, at alt kom med.

Simonsen udtalte, at det selvfølgelig ikke var rart for Udvalget at komme bag efter med saa store Poster. Alle vilde dog vist nu indrømme, at det var en smuk og stadselig Bygning, der rejstes, og at det oprindelige Hegn ikke passede til den, saa skulde det ene svare til det andet, saaledes at Helhedsindtrykket kunde blive godt, maatte der en ny Bevilling til. Ganske vist var det mange Penge, der forlangtes, men Anlægget vilde ogsaa blive særdeles kønt.

Mikael Johansen kunde ikke indse, hvorledes man skulde komme lavere ned, og mente, at Bevillingen helst burde gives med det samme. Gartneren havde udarbejdet flere Forslag, men det indstillede vilde sikkert blive baade det billigste og det kønneste. Han kunde ikke forstaa Hr. Magnus Nielsens Udtalelser, da netop Hr. Nielsen ved Tinghusets Opførelse havde vist, hvorledes man skulde bære sig ad. Da Pavillonen i sin Tid blev vedtaget, blev det udtrykkelig nævnt, at der senere vilde komme Forslag om Bevillinger til Jordarbejderne.

Filttenborg oplyste, at en Del af de 10000 Kr. var beregnet i det oprindelige Forslag, som lød paa 80000 Kr. Dertil kom de 5000 Kr. til den senere besluttede ny Vej, og med nærværende Bevilling vilde man vel komme yderlig 5000 Kr. op. Overskridelsen var altsaa ikke saa stor, som det saa ud til.

Nørgaard glædede sig over, at Merudgiften kun vilde blive 5000 Kr. I Modsætning til Hr.

Simonsen troede han ikke paa Pavillonens Skønhed, og han ønskede at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa det uheldige i, at en af de lange Trapper førte lige ud imod Kørevejen, der førte over Dæmningen.

Magnus Nielsen skulde ikke stille Forslag om Nedsættelse, da han ikke troede, det vilde nytte noget; men han vilde ikke undlade at udtale sin Forbavselse over, at Udvalget kunde komme med et Forslag som nærværende. Det glædede ham at høre Hr. Filtenborg forsikre, at kun det halve Beløb vilde medgaa, og han haabede, Hr. Filtenborg vilde garantere, at Summen ikke oversteg 85000 Kr. Da det vel ikke var Meningen, at der skulde føres Vandledning fra Vandværket ud til Varna, ønskede han oplyst, om Vandforsyningen var medregnet.

Jakob Jensen oplyste, at der var udmærket Brøndvand ved Pavillonen.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 12. december 1908 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 37-1908)

Efter Indstilling fra Skovudvalget overdroges Snedkerarbejdet ved Pavillonen ved Varna efter afholdt Licitation til Snedker Martin Nielsen, Mejlgade, for 8428 Kr.

Udenfor Dagsordenen meddelte

7. Samuelson, at Hr. J. C. Petersen og han havde været til Møde sammen med Bestyrelsen for den kommunale Sygekasse i Anledning af Lægernes Fordring om en Forhøjelse af deres Honorar. Den kommunale Sygekasse havde for Tiden ca. 200 Medlemmer, af hvilke de 140 dels var dels kunde blive Medlem af en anerkendt Sygekasse. Hr. J. C. Petersen og Taleren havde ved Mødet talt med Bestyrelsen om, om det ikke kunde være formaalstjenligt at bestemme, at alle, der kunde, skulde indmelde sig i en anerkendt Sygekasse for derefter sammen med de Medlemmer, der alt var Medlem af en anerkendt Kasse, at træde ud af den kommunale Kasse mod at faa et Tilskud fra Kommunen af 1 Kr. pr. Maaned. Paa denne Maade vilde disse Medlemmer faa mere for de 12 Kr., end de nu fik for Kommunens Tilskud paa 14 Kr. 32 Øre. Den kommunale Kasse skulde saa blive bestaaende for de Medlemmer, der var for gamle til at optages i en anerkendt Sygekasse. Om kort Tid skulde

der være Generalforsamling i den kommunale Sygekasse, og Hr. J. C. Petersen og Taleren ønskede gerne at vide, om de paa denne kunde tilsige Medlemmerne denne Ordning.

Vestesen ansaa Forslaget for praktisk og mente det ogsaa rigtigt at vedtage det i Byraadet, før det blev meddelt Sygekassens Medlemmer. Efter Forslaget vilde man komme bort fra den kommunale Sygekasse, og Regelen for de fast ansatte Funktionærer vilde blive, at Bidraget i de tre Maaneder, hvor den paagældende Funktionær oppebar fuld Gage, vilde gaa i Kommunens Kasse; kun naar de tre Maaneder var forløbet, og Funktionæren fremdeles var syg, vilde Bidraget tilflyde ham. Han ønskede oplyst, hvor mange Funktionærer der vilde blive tilbage i den kommunale Kasse.

Samuelsen antog, at der vilde blive 40-50 Medlemmer tilbage i den kommunale Kasse.

Mousten fandt den anviste Vej god, men mente, at det var et Spørgsmaal, om ikke ogsaa de Medlemmer, der var over 40 Aar, kunde blive optaget i en anerkendt Sygekasse, naar hele den kommunale Kasse meldte sig. Til Gunst for Ordningen kunde det tillige anføres, at de anerkendte Sygekasser fik et stort Tilskud af Staten.

Magnus Nielsen syntes, det burde forsøges, om ikke alle den kommunale Sygekasses Medlemmer kunde blive optaget i en anerkendt Kasse ved at melde sig samlet. Mange stod nu i to Sygekasser, og man havde ofte det Særsyn, at Understøttelsen kunde løbe op til 15 Kr. om Ugen. De kommunale Funktionærer havde desuden deres Løn i 3 Maaneder, saa der tiltrængtes en Ordning, hvorefter der ikke ligefrem lagdes en Præmie paa at være syg.

Samuelsen mente, efter indhentede Oplysninger, ikke, det kunde lade sig gøre at faa samtlige Medlemmer af den kommunale Sygekasse optaget i en anerkendt Sygekasse. Det var rigtigt, at mange nu stod i to Sygekasser, men den ene af disse ydede saa kun Læge og Medicin, medens den anden gav Pengeunderstøttelse. Det var sagt til Funktionærerne, at de kunde danne sig en saadan Hjelpekasse.

Samuelsen og J. C. Petersen bemyndigedes til at forhandle videre i den af dem angivne Retning.

8. Nørgaard mindede om, at Spørgsmaalet om Køb af Hans Jensens Ejendom paa Badevej var blevet henvist til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Dette havde nu undersøgt Sagen, men det var ikke lykkedes at bringe Prisen under de 37000 Kr., som Ejendommen var tilbudt til Belysningsvæsenet for, og Udvalget fandt ej heller denne Pris

urimelig. En anden Sag var det imidlertid, om Byraadet vilde gaa med til at ofre denne Sum plus andre 8-9000 Kr. til Istandsættelse af Lejligheder, Erstatning, Omkostninger ved Handelen og Gadeanlæg. Udvalget mente dog, Byen burde købe Ejendommen, særlig fordi Belysningsvæsenet erklærede, at Udgifterne til Nedlæggelse af Kabler og lignende gennem Vejen ellers vilde blive betydeligt større. For Belysningsvæsenets Skyld vilde det ikke være nødvendigt, hvis Byen købte Ejendommen, at rive den lille Stald ned, men for straks at skaffe ordnede Forhold tilstede, var det dog maaske nok det bedste, uagtet Lejeren i saa Fald forlangte 300 Kr. Afslag i Lejen. Selv om Byraadet nu kunde gaa med hertil, ønskede Udvalget dog ingen Vedtagelse nu, men kun at det, for at staa bedre overfor Lejeren, maatte komme til at staa frit.

Jakob Jensen troede det rigtigst at erhverve Ejendommen og gaa frem ad den af Hr. Nørgaard anviste Vej. Selv om Byen ikke købte Ejendommen, vilde der dog løbe Udgifter paa en 2300 Kr. paa, og denne Sum maatte rettelig trækkes fra Købesummen.

Magnus Nielsen kunde tænke sig, at man forsøgte at købe Hans Elbæks Ejendom, bag hvilken Kommunen ejede Grunden. Gaden kunde saa udvides til den Side, saa Kommunen fik Facaderet til begge Sider, og Hans Jensen kunde faa sin Gavl opført og den Erstatning, der tilkom ham.

Vestesen anbefalede at give Udvalget fri Hænder efter Hr. Nørgaards Forslag, idet han ikke troede, at man fik megen Fornøjelse af at udvide til den af Hr. Magnus Nielsen foreslaaede Side. Selv om man nu tog et Stykke fra Hans Jensens Ejendom til Gadeudvidelse, vilde Salgsværdien sikkert blive den samme som nu, da Vejen vilde blive omdannet til Gade. Der kunde under de nuværende Forhold ikke føres flere Ledninger gennem Badevej, og Betysningsvæsenet havde intet imod at lade Baghuset blive staaende til Lejetiden var udløbet.

Nørgaard oplyste, at Udvalget for nogle Aar siden havde anstrengt sig for at erhverve Elbæks Ejendom, som imidlertid da havde været for dyr, og den var sikkert ikke blevet billigere nu. Hvis Udvalget fik Bemyndigelse til at købe Ejendommen, vilde det foreslaa, at Købesummen toges paa Laan, dog saaledes at den Del, Udvidelsen vilde koste, antagelig 20000 Kr., paaførtes Belysningsvæsenet.

Magnus Nielsen vilde gerne gaa med til at give Udvalget den ønskede Bemyndigelse, men maatte dog bemærke, at Elbæks Grund ved Udvidelsen vilde faa en Begunstigelse paa Kommunens Bekostning.

Nørgaard skulde gerne indrømme dette, men syntes, det nu var for sent at købe Elbæks Ejendom.

Magnus Nielsen pegede paa, at netop det, at Statsbanerne maaske vilde erhverve en Del af Elbæks Ejendom, vilde forkvakle Forholdet. Han kunde tænke sig, at Byen tillige købte et Par af de smaa Ejendomme Syd for Hans Jensens Ejendom.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at Ledningerne vilde komme til at danne en spids Vinkel, hvis Gaden skulde udvides mod Nord. Dertil kom, at det, Hr. Magnus Nielsen ønskede, lettere gik i Orden, naar Statsbanerne havde taget deres Part. Det vilde sikkert være meget vanskeligt at erhverve Elbæks Ejendom nu, saa det vilde være bedst at holde sig til det foreliggende Forslag. Hvis man kunde købe nogle af de smaa Ejendomme billigt nu, vilde det maaske være rigtigt. Han vilde anse det for heldigst, om hele Udgiften kom paa Belysningsvæsenets Konto, og at dette kom til at forvalte hele Ejendommen.

Nørgaard troede den nuværende Situation meget uheldig for Erhvervelse af saavel Elbæks Ejendom som de mindre Ejendomme.

Vestesen skulde gerne indrømme, at Byraadet var berettiget til at forlange, at Belysningsvæsenet overtog Ejendommen, men han vilde dog henstille, at Udvalget for Udvidelse og Bebyggelse afsluttede Købet. Med Hensyn til Ordningen af Forholdene vilde det maaske være klogt at bygge Gavlen op nu, idet Udgiften dertil kunde indvindes i Løbet af et Par Aar.

Mikael Jensen kunde stemme for Forslaget, men maatte anmode om, hvis Købet blev til noget, at faa Stalden fjernet.

Magnus Nielsen kunde tænke sig Gavlen ført saa dybt ned, at der kunde lægges Ledninger helt ind til den.

Vestesen erindrede om, at Belysningsvæsenet, uagtet det foretrak Køb, havde peget paa denne Udvej. Bekostningen ved saaledes at omdanne Gaden til en Tunnel vilde blive meget betydelig, og det maatte ogsaa erindres, at Gaden var for snæver for Færdselen.

Nørgaard ønskede at vide, naar der atter skulde føres Kabel igennem Badevej. Han troede ikke, Forskellen vilde være indvundet paa et Par Aar, da Erstatningen til Hans Jensen og Gæstgiveren maatte medregnes. Hvis disse skulde vise sig urimelige, kunde den Vej jo imidlertid forsøges.

Jakob Jensen ansaa Gadens Udvidelse for nødvendig baade for Ledningernes og for Færdselens Skyld.

Vestesen vidste ikke, naar næste Kabel skulde lægges. Hans Jensen havde sagt bestemt, at han ikke ønskede Erstatning, hvis han fik 37000 Kr. for Ejendommen.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse bemyndigedes til med Forbehold af Ministeriets Sanktion at købe den paagældende Ejendom.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. januar 1909 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 37-1908)

Fra Marselisborgudvalget forelaa følgende Indstilling angaaende Udleje af Pavillonen ved Varna:

"Efter at Udvalget havde udbudt den ny Varnapavillon til Leje, er der indkommet hosfølgende 4 Tilbud.

Udvalget har - efter at have indhentet nærmere Oplysning angaaende Ansøgerne - forhandlet nærmere med S. P. Nielsen her af Staden og indstiller, at Udvalget bemyndiges til at afslutte Kontrakt med ham i det væsentlige paa følgende Vilkaar:

1. Lejemaalet indgaas for et Tidsrum af 10 Aar, uopsigeligt fra begge Sider. Dog forbeholder Lejeren sig at kunne opsige - med 1 Aars Varsel til en 1. April, - for saa vidt han eller hans Hustru maatte afgaa ved Døden eller blive uarbejdsdygtig, i hvilket sidstnævnte Tilfælde Uarbejdsdygtigheden mau godtgøres ved Lægeattest. Fremleje er ikke tilladt, og Forretningen kan ikke uden Byraadets Samtykke drives ved Bestyrer.
2. Lejeafgiften fastsættes saaledes: 5000 Kr. i de første 6 Aar, 6000 Kr. i de næste 2 Aar, 7000 Kr. i de sidste 2 Aar. Udvalget kan fordre passende Sikkerhed.
3. Lejeren maa ikke ved Overenskomst med et eller flere Bryggerier være bunden til knn at udskænke bestemte Ølsorter.
4. Lejeren anskaffer Inventar og Service. Udvalget forbeholder sig at approbere Anskaffelsen." Formanden meddelte, at han for nogle

Timer siden havde haft Besøg af en Mand fra Aalborg, der gerne vilde indgive Tilbud, som havde nævnt en Lejeafgift paa en 8000 Kr., hvilket jo var adskilligt mere end fastsat i Indstillingen. Han skulde derfor henstille, at Udvalget fik Bemyndigelse til at indgaa paa Hr. S. P. Nielsens Tilbud, hvis det efter nærmere at have forhørt sig om Manden fra Aalborg ikke mente at kunne anbefale denne.

Samuelsen fandt Lejeafgiften for lille, men man kunde vel ikke faa den højere op, Müller mente, at der kunde være god Anledning til at foretrække et mindre Tilbud fra en kendt Aarhusmand for et højere Bud fra en fremmed. Som tidligere vilde han ogsaa nu advare imod at binde disse Pavillonværter for haardt.

Jakob Jensen skulde gerne indrømme, at Lejeafgiften var for lille; Udvalget havde da ogsaa bestræbt sig for at faa mere, men det var ikke lykkedes, og S. P. Nielsens Tilbud var først efter nogen Forhandling bragt op til den i Indstillingen nævnte Højde. Hvis Manden fra Aalborg kunde stille den fornødne Sikkerhed, burde man dog sikkert antage det højeste Bud.

Jul. Andersen havde forlængst sagt, at Lejeafgiften vilde blive for lille. Hr. Nielsen var en meget solid Mand, saa skulde man tænke paa at leje Pavillonen ud til en fremmed, maatte Udvalget nøje undersøge, om vedkommende kunde opfylde sine Forpligtelser.

Magnus Nielsen mente, at der under de nuværende Forhold kunde være Anledning til at forlange en vis Kaution for de første 3 Aar, hvis man skulde antage en fremmed.

Filtensborg syntes, man skulde undersøge den fremmedes Tilbud og Forhold.

Formanden troede nok, man snart kom til det Resultat, at det blev Nielsen.

Mikael Johansen vilde, hvis Manden fra Aalborg viste sig at være antagelig, bede Formanden faa hans Forhold nøje undersøgt.

Jul. Andersen vilde finde det rimeligt, om man ogsaa af Hr. Nielsen forlangte en vis Kaution for de første 3 Aar.

Mikael Johansen gjorde opmærksom paa, at der i Overenskomsten med Hr. Nielsen var taget Forbehold i denne Henseende.

Udvalget bemyndigedes til at afslutte Kontrakt paa de i Indstillingen angivne Vilkaar, for saa vidt højere acceptabelt Tilbud ikke kan opnaas.

